



DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Červenec–srpen 2013

Náklady na tisk 10 Kč



**Od doby té nám světlo víry plane,
dědictví otců zachovej nám, Pane!**

Reflexe činnosti pana kaplana ve vlašimské farnosti

V posledních dnech svého působení ve vlašimské farnosti jsem reflektoval své působení tady a cítím jako určitou povinnost se s vámi podělit o svůj pohled. V tomto článku se nebudu snažit o hloubkovou analýzu života této farnosti ani těch dvou let, které jsem zde pastoračně působil. Budu se snažit zopakovat hlavní oblasti, na které jsem kladl důraz a které vnímám jako důležité.

Být na cestě

Vlašimská farnost bývá vnímána jako jedna z „nejlepších“ farností pražské arcidiecéze. Tvzení, které můžeme častokrát slyšet a které je skutečně pravdivé. Uvědomuji si, že se s velkou pravděpodobností nedostanu do farnosti, která by takto fungovala. U jednotlivých kostelů jsou lidé, kteří se starají o kostel (kostelníci, skupiny lidí, kteří pravidelně uklízejí kostel, kteří se podílejí či si přímo sami berou na starost zajištění některých činností, jako je výzdoba kostela o Vánocích, Velikonocích, na Boží Tělo...). Ve farnosti navíc fungují různá společenství, především mám na mysli ta manželská. To jsou všechno skutečnosti, kterých si vážím a obdivuji je.

Papež František při své první homilii coby papež, kterou pronesl ke kardinálskému sboru v Sixtinské kapli, hovořil o třech skutečnostech, které musí církev neustále uskutečňovat – budovat, putovat a vyznávat. Náš otec kardinál Dominik Duka k tomu rozměru putování velmi rád připojuje nerudovské: „Kdo chvíli stál, už stojí opodál“. Jak pravdivé a zároveň závažné tvrzení se zde nachází. Tím rozhodujícím totiž není to, kde se člověk nachází, ale to, v jakém je stavu (stojící či putující). Do jisté míry je jedno, v jaké části cesty se člověk (či farnost) nachází, důležité je to, zda putuje!

A to byla skutečnost, na kterou jsem se snažil upozorňovat. Během prvních měsíců svého působení ve vlašimské farnosti jsem totiž poznal, že tato farnost určitým způsobem stagnuje. Že podléhá velkému pokušení určitého přehnaného optimismu, sebestjoty a stavu uspokojení. Že si tato farnost byla příliš vědoma toho, že patří k nadprůměru naší arcidiecéze. Otázkou ale je, podle čeho se budeme hodnotit, co bude tím, podle čeho se budeme srovnávat. Budu se srovnávat s průměrem, či s ideálem? Když to přirovnám ke sportu, může se sportovec spokojit s tím, že vyhrál nějaký závod? Víme

moc dobře, že takový sportovec velmi rychle spadne do průměru. Podobně se můžeme ptát, zda se může ten, kdo hraje na hudební nástroj, spokojit s tím, že má talent. Víme moc dobře, že pokud nebude každodenně cvičit, hudební virtuóz z něj nikdy nebude. A v otázkách víry jde přeci o víc. Zde jde o spásu (nejen naši, ale také našich blízkých, naší obce, celého světa), zde jde o věčný život!

Ve své dvouleté službě ve vlašimské farnosti jsem tedy především usiloval o to přimět každého, aby se vydal na cestu, aby nepodleh únavě či určitému stavu sebeuspokojení. Rovněž bylo mým cílem přimět co největší procento farníků, aby se zapojili do života farnosti – ať už z hlediska pastoračního, jako je vzdělávání se, společenství..., tak také z hlediska zapojení do potřeb farnosti, jako je úklid kostela, oslavy, poutě..., aby se na životě farnosti nepodílela jen hrst vyvolených, ale co nejširší počet věřících.

Mým cílem bylo měnit pohled, smýšlení každého člověka. Snažil jsem se každého přesvědčit, že být křesťanem neznamena jít v neděli na hodinu do kostela, ale že to znamená být naplněn Kristovým Duchem. Že se tedy od nás vyžaduje 100% křesťanství, být křesťanem v každém okamžiku svého života. Snažil jsem se každého přesvědčit, že se tedy jednotlivých aktivit farnosti účastní ne proto, že musí, že jej k tomu někdo nutí, ale proto, že to vnímá jako projev svého křesťanského života a jako důležité a naprosto nezbytné pro svou spásu a spásu těch, kdo jsou mu svěřeni. Můžeme si položit otázku, jak má činnost byla úspěšná, kolik lidí se mi podařilo o tomto přesvědčit. A při vzpomínce na jednotlivé lidi jsem s radostí vděčný za všechny, u kterých se to podařilo, a se zármutkem zpytuji své svědomí a vyčítám si, že jsem měl udělat ještě něco víc, protože stále mnoho lidí zůstává na své cestě stát na místě, a nebeské království tak pro ně zůstává stále stejně vzdálené.

Mnohdy jsem slýchal, že jsem přílišný pesimista, idealista, či že jsem náročný. Nikdy jsem neusiloval o to, aby farnost byla dokonalá, ale právě o to, aby se farnost (každý jednotlivec) vydal na cestu! Opakovaně jsem to zdůrazňoval. Pokud má náročnost spočívala právě v tom, že chci s každým zatřást, probudit ho z jeho letargie, z jeho postupného věčného usínání a vybídnout ho k tomu, aby se vydal na cestu k cíli, kterým je věčný život, pak mě skutečně neznepokojuje, že jsem jako takový byl vnímán.

Kněz v životě farnosti a jednotlivců

Právě od toho, co jsem napsal v předešlých odstavcích, se odvíjel můj pohled na další pastorační činnosti. Jednou z věcí, na kterou jsem kladl důraz a při této příležitosti chci ještě jednou dostatečně vyzdvihnout, byla důležitost kněze pro život každého křesťana. Především o nedělích Dobrého pastýře jsem se společně s vámi zamýšlel nad posláním kněze. Zdůrazňoval jsem, že není možné, aby novozákonní kněžství bylo prožíváno v separaci. Bohužel u mnoha lidí to vypadá tak, že kněz je pro ně ten, kdo je zavřený v kostele a na faře, jehož úkolem je vykonávat kultický život a posloužit nám svátostmi. Kněz je pro mnoho lidí tak jen tím, kdo v neděli odslouží mši svatou (a to ještě jedním z hlavních zájmů je, aby nebyla zbytečně dlouhá, ať káže co nejkratší dobu, protože nás to stejně nezajímá), několikrát do roka nás vyzpovídá (ale ať se zpověď netýká mého života) a je na faře pro případ, že bych ho výjimečně k něčemu potřeboval.

To, že není kněz součástí našich životů, je vidět na tom, že s ním neřešíme své problémy. Mnohdy se nepochopitelně domníváme, že mít problém, že se nám v životě či partnerském vztahu něco nedaří, je katastrofa či naše prohra. Ne, mít problém není katastrofa. Katastrofou se teprve stává to, když se bláhově domníváme, že to zvládneme sami, že nepotřebujeme ničí pomoc. Jak častokrát je to vidět u slavení svátosti smíření, kdy se tato svátost tak zcela mýjí s realitou našeho života a stal se z ní jen nějaký kultický akt.

Kněz musí být součástí našich životů. Je třeba mu „dovolit“, aby prožíval Kristovo kněžství, které spočívá na sjednocení. Kněz musí být cítit ovcemi, musí být cítit jejich životy, jejich starostmi i radostmi. Je třeba žádat kněze, aby nás navštěvoval, protože si s ním chceme popovídat o svém životě, o svých starostech, radostech i bolestech.

Především bych chtěl apelovat na rodiny s dětmi: zvěte co nejčastěji kněze do svých rodin! Ať jsou součástí vašich rodin, ať děti vnímají, že kněz patří přirozeně do života každého křesťana, že s ním mohou otevřeně hovořit. Ať mohou být fascinováni jeho službou a jeho posláním. Ať mohou vnímat krásu jeho poslání. Jen tak budou moci i mezi vašimi dětmi vyrůst takové, které uposlechnou Pánova pozvání: „Pojď za mnou, udělám z tebe rybáře lidí“.

Občas jsem si kladl otázku, jak je možné, že rodiče navštěvují různé semináře proto, aby se dozvěděli, jak mají vychovávat své děti. Když se však hovoří

o výchově ve víře, žádnou pomoc nepotřebují, či to, co říká církev či nějaký kněz, považují za něco, co je třeba zrevidovat a upravit si podle svého. Tím se nechci nikterak vměšovat do kompetencí rodičů. To oni (nikoli kněz) při křtu dítěte slibovali, že budou vychovávat své dítě ve víře. Zároveň bych chtěl zdůraznit, že tento slib se týkal víry římskokatolické církve a nikoli víry naší, nebo takové, jak ji pojmáme my.

Vzdělávání

Církev vždy usilovala o vzdělanost, protože v ní viděla a vidí důležitý rozměr pravdivosti života. A i proto se vzdělávání ve víře stalo jedním z velkých témat mé kněžské služby ve Vlašimi. Vzdělávání ve víře je jeden ze základních pilířů opravdového křesťanského života. V církvi platí rovnice: jak věřím, tak se modlím a tak žiji. Pokud tedy do této rovnice dosadím, že mám poznání (věřím) jako devítileté dítě, pak je patrné, že tomuto věku bude také odpovídat má modlitba a můj život z víry. Takové křesťanství se pak těžko může stávat svědectvím tomuto světu. Ba co víc, takové „dětinské“ prožívání víry neobstojí před tímto světem.

Nemít zájem o poznávání Boha a věcí víry je katastrofálním úkazem nepochopení víry. Víra je mimo jiné odpovědí na Boží zjevení. Jak ale mohu odpovídat, když ve skutečnosti nevím, co Bůh zjevil? Víra je osobním vztahem s Bohem. Ale jakým vztahem, když mé poznání Boha a věcí víry skončilo na poznání x-letého dítěte? Pokud vztah dítěte se svými rodiči „zamrzne“ na určitém věku, pak nastávají problémy v pubertě a po ní. Dítě se ve vztahu k rodičům nevyvine v dospělého člověka a má mnohdy problém vést s rodiči rovnocenný dialog, má problémy s autoritou... Nejinak je tomu ve vztahu s Bohem. Bůh se stává v mém životě někým nesrozumitelným.

Tradice církve rovněž mluví o tom, že Bůh zjevil všechno to a právě to, co člověk potřebuje ke spáse. Neznalost těchto věcí (o to horší, že mnohdy vědomá) tedy není jen neznalostí nějakých informací, ale je neznalostí rozhodující o životě a smrti. Je neznalostí ohledně věcí naší spásy a našeho štěstí.

Chtěl bych také apelovat na rodiče dětí. Je třeba nejen přihlašovat děti na hodiny náboženství, ale také se s nimi pak osobně doma o těch věcech bavit. Má zkušenost je bohužel v tomto ohledu dosti tristní. I když jsem si pozval rodiče a toto přání jsem jim sdělil, uskutečňování bylo bídne. Ale jsem

schopen připustit, že to vyžaduje určitý čas. Co však považuji za jednu ze základních věcí, je pravidelná účast dětí na náboženství, případně jejich omlouvání z hodin. A i když i zde jsem různým způsobem na to apeloval, nepodařilo se mi rodiče o tomto přesvědčit. Pokud je docházka třídy na náboženství někde kolem 60–70 %, a většinou se jedná o neomluvené hodiny, pak se domnívám, že se jedná o alarmující situaci.

Slavení mše svaté

Poslední věcí, o které bych se chtěl v krátkosti zmínit, je slavení mše svaté. Její slavení musí být centrální událostí našeho života. Ona je zdrojem a vrcholem veškerého křesťanského života. Bez pochopení eucharistie nemohu plně prožívat svůj život. Vždyť v ní se učím od Krista, jak mám jednat, v ní se učím tomu, co to znamená, že po lásce ostatní poznají, že jsme křesťany. V ní se učím žít „eucharisticky“.

Tím nejdůležitějším je samozřejmě nedělní slavení. Já bych ale zaměřil svou pozornost na slavení mše svaté ve všední den. I zde jsem se snažil o změnu pohledu na tuto skutečnost. Když jsem přišel do Vlašimi, setkával jsem se s názorem, že pro to, být křesťanem stačí jít v neděli na mši svatou. Nedělní slavení je jedním z pěti církevních příkázání. Ale tato příkázání jsou naprostým minimem, které neříká, co má člověk dělat pro to, aby byl dobrým katolíkem, ale co je nezbytné pro to, aby mohl být ještě vůbec „vnímán“ jako křesťan.

Chtěl bych skutečně všechny povzbudit k tomu, aby změnili svůj pohled na slavení mše svaté ve všední den. Mou touhou by mělo být slavit mši svatou vždy, když je to možné. Samozřejmě práce, či jiné povinnosti mi mnohdy brání ve slavení mše svaté v pracovních dnech. Ale pak jsou zde prázdniny, státní svátky, významné svátky v liturgickém roce a účast v kostele je stále stejná. Proč když jsou prázdniny, nejsou děti školního věku častěji v kostele?

Jsem rád, že se podařilo letos vydat se na cestu (a to je, jak už jsem jednou zmínil, velmi důležité) a prostřednictvím pátečních dětských odpolední i toto postupně měnit. Ale i zde se setkáváme s tím, že mše svatá je něco navíc. I když jsem to několikrát zdůrazňoval, stále se můžeme setkávat s tím, že po odpoledni některé děti odcházejí pryč. Co tím svým dětem ukazujeme a říkáme o mši svaté? Jak je mše svatá vnímána v našem životě? To samé platí o jiných aktivitách, na které navazuje mše svatá (mikulášská...). Rovněž by

bylo vhodné znovu upozornit na nevhodnost toho, když se děti školního věku během mše svaté potulují kolem kostela a pak ještě zcela přirozeně přistupují ke svatému přijímání. To není příliš dobrá výchova dětí k vnímání důležitosti mše svaté a k úctě k eucharistii.

Bratři a sestry, nevnímejte tato má slova negativně. Snad jste mě za ty dva roky zde poznali a chápete, že i tato slova jsou na konci mé služby zde snahou povzbudit vás k cestě. O jedno vás prosím. Neupadněte nikdy do sebejistoty. Nepřestaňte nikdy putovat!

Milovaní, na závěr bych chtěl poděkovat za dva roky služby, které jsem mohl v této farnosti jako kněz prožít. Nebyly to vždy lehké okamžiky. Občas mě něco zamrzelo, občas jsem se cítil osamocený a jako kněz dostatečně nevyužitý („nepotřebný“). Přesto bych ale rád zdůraznil, že jsem za ty dva roky zde Bohu i vám velmi vděčný. O první kněžské farnosti se říká, že je to taková první kněžská láska. Vězte, že budu vždy rád vzpomínat, a to ne jen v modlitbách, a že mi nejspíš i občas ukápne nějaká slza při tom, když budu vzpomínat, jak dobře jsem se mezi vámi měl. Děkuji vám za vaše přijetí, za všechno, co jste pro mě udělali. Odpusťte mi, prosím, všechno, čím jsem vás zarmoutil, zklamal, nebo zranil. Svěřuji se do vašich modliteb.



S požehnáním

+ R. D. MARTIN SKLENÁŘ

Poděkování

Na konci měsíce června se rozloučíme s naším vlašimským farním vikářem P. Martinem Sklenářem, který u nás po dva roky vykonával svou kněžskou službu. Děkujeme mu za jeho duchovní službu a vyprošujeme mnoho Božího požehnání v kolínské farnosti, do které je od 1. 7. povolán na místo farního vikáře.



P. Vojtěch Smolka – nový kněz ve vlašimské farnosti

V sobotu 22. června v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze přijal vkládáním rukou a modlitbou arcibiskupa pražského, kardinála Dominika Duky OP, kněžské svěcení jáhen Vojtěch Smolka.

Svou jáhenskou službu dosud vykonával v kolínské farnosti. Nyní přichází jako novokněz do naší farnosti. Prosíme o modlitby za duchovní posilu pro jeho kněžskou službu. Vyprošujeme též přímluvu u Panny Marie hrádecké.



Proglas sv. Konstantina

Předzpěv k slovanskému překladu čtveroevangelia

Jak proroci již dříve předpověděli, Kristus přichází shromáždit národy, neboť je světlem celého tohoto světa. To se stalo v tomto sedmém věku. Neb oni řekli: Slepí prohlédnou, hluchí uslyší slovo Písma. Je tedy třeba poznat Boha. Proto slyšte, Slované, toto: Dar ten je věru od Boha daný, dar Boží je to údělu na pravici, dar duším nikdy se nekazící, těm duším, které jej přijmou. Matouš, Marek, Lukáš a Jan učí všechen lid a praví: Vy všichni, kdož svých duší krásu vidíte a milujete a rádi byste temnotu hříchů zapudili a hniloby tohoto světa se zbavili a rajský život našli a unikli ohni horoucímu, slyšte nyní svým rozumem, slyšte všichni lidé slovanští, slyšte Slovo, od Boha přišlo, slovo, jež krmí lidské duše, slovo, jež sílí srdce i rozum, slovo to, jež vede k poznání Boha. Jako bez světla radost mít nebude oko patřící na všechno stvoření Boží, neb vše ani není



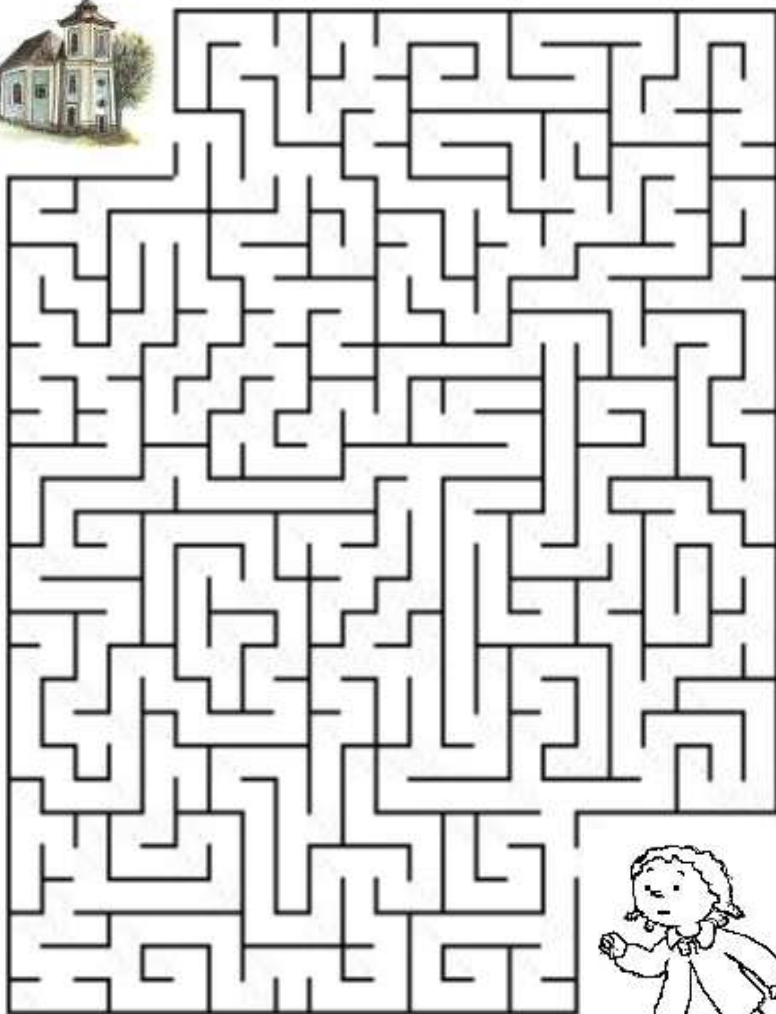
krásné ani viditelné, tak i každá duše bez knih, neznající zákona Božího, zákona Písem duchovního, zákona zjevujícího ráj Boží. Neb který sluch rachot hromu neslyšící může se bát Boha? Též chřípě, nečichají-li vůně, kterak pochopí zázrak Boží? Vždyť ústa, jež necítí sladkost, činí, že člověk je jak kámen. Víc však ještě duše knih zbavená zdá se být v člověku mrtvá. To vše nám, bratři, tane na mysli, i povíme vám vhodnou radu, jež všechny lidi odpoutá od zvířecího života a chtíče: abyste pro nerozum své mysli, posloucháte-li slovo v cizím jazyku, neslyšeli je jako hlas zvonce měděného. Neb svatý Pavel učil a řekl toto: Když konám svou

modlitbu před Bohem, chci raději pět slov říci a svým rozumem vyložit, aby i všichni bratři rozuměli, než deset tisíc slov nesrozumitelných. Který pak člověk to nechápe? Kdo nepoužije moudrého podobenství, jež nám dává správný výklad? Vždyť jako tělu hrozí zkáza, celé je hubí a víc než hnis jitrí, nemá-li náležitého pokrmu, tak každá duše upadá a živoří, nemajíc v sobě života Božího, když slova Božího neslyší. Ještě jiné velmi moudré podobenství povězme: Lidé, kteří se milujete a chcete růsti Božím růstem, kdo z vás neví, že tato víra pravá, jako símě padající na pole, tak i ona v srdcích lidských má zapotřebí deště Božích písem, aby vzrostla hojněji úroda Boží? Kdo může uvést všechny příklady usvědčující národy bez knih, které nemluví hlasem srozumitelným? Ani kdybys uměl všechny řeči, nedovedl bys vylíčit jejich bezmoc. Než i já chci připojit své podobenství a mnoho smyslu podat v málo slovech. Nahé jsou všechny národy bez knih a nemohou zápolit beze zbraně s protivníkem našich duší, uchystané za kořist věčných muk. Nuže, národové, kteří nemáte rádi nepřítelé a jste odhodláni mocně s ním zápolit, otevřte dokořán dveře rozumu, když jste přijali nyní zbraň tvrdou, kterou kovají knihy Páně hlavu dáblovu mocně potírající. Neboť kdo přijmou knihy ty — Moudrost Kristus v nich mluví a duše vaše posiluje — Apoštoly pak se všemi Proroky, ti kdo jejich slova zvěstují, schopni budou zabít nepřítelé, vítězství dobré Bohu přinesou, těla hnilobnému rozkladu uniknou, těla, jehož život je jak ve snu, nebudou padat, ale pevně stát, neb se ukázali vůči Bohu chrabřími vojíny, stanou na pravici Božího trůnu, až přijde ohněm soudit národy, a věčně radovat se budou s anděly, ustavičně slavíce Boha milostivého, písněmi ze svatých knih stále opěvající Boha k lidem milosrdného. Jemu náleží všeliká sláva, čest a chvála, Božímu Synu vždycky s Otcem i Duchem svatým na věky věků od všeho tvorstva. Amen.



Pro děti

Veronika je u babičky na prázdninách a přes rok zapomněla, kudy vede cesta do kostela. Pomozte jí najít cestu.



sl. osovka, lempi. ego, Aska, NMI, kapsle	Uhlo- vodík	3. DÍL TAJENKY	Anglicky „dub“	Iniciály Mendíka	Nádoba na benzín	Přemná osvědčení	NOVÁ DIECÉZE				
Druh rebusu							Roku 869 zřídil papež Hadrián novou diecézi, do jejíhož čela byl jmenován Metoděj, který se stal též ... (dokončení v tajence)				
Míst											
Proud				Zápor Kmitání			Lyžařský oddiš (zkr.)		1. DÍL TAJENKY	Přátelé přístřeší	
Akademie věd (zkr.)			Smyšlení V tomto roce				Iniciály Skoumala Svo- bodná				
Listo- váním najít											
	Části prstů Americké sídko						SPZ Opavy Lněná látko				
Jméno pro psa						Druh javoru Kberý					
Brav				Vztažné zájmeno Č. herec (Karel)						Přibuzná	
Nějaký (bás.)				Nakrmít pastvou Obal léčiva							
Značka americká			Pes plemeno MPZ S. Mariani				Předložka Léčivé pasty				
	Zkušný Provaz se smytkou						Umývat Odvádět se spánku				
Člověk odvádějící nekalitní práci						Osamo- cena Kantova kategorie					
Amilův přítel				El. požár. signáliz. Název hlásky M					Ekonom. oddělení (zkr.)	Značka manganu	
Španěl. souhlas			2. DÍL TAJENKY								
Iniciály Motejla			Anglicky „dojetí“								

Pro zpestření letního období vám přinášíme komiks „To byl Tvůj život“







Podívej — To jsem já když jsem byl batole! Znamená to že **všechno** co jsem kdy udělal bude teď přehráno?

Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno.
Marek 4:22

Tady jsi už výrostek.

Ha Ha — Poslouchejte kluci, tohle je nejopizklejší vtip co znám. Začíná takhle ...

Mej Zastarthal!
(Vzlyk) Ne *tenhle* vtip — A hlavně ne tady!

Ale pravím vám že z každého slova prázdného kteréž mluviti budou lidé vydají počet v den soudný Matouš 12:36

HMM ...
Pěkná kůstka!

Pamatuji se že jsem to udělal -- ale nikdo mě neviděl!

Ale já pravím vám že každý kdož by pohledl na ženu s touhou po ní již zcizoložil s ní v srdci svém. Matouš 5:28

Proč mě nikdo před tímhle všim **nevaroval?**

ZLODĚJ
1 Leden, 12 Srpen, 22 Březen, 25 Říjen

ROUHAČ BOHU
18 Březen, 5 Únor, 8 Srpen, 2 Květen

SMILNÍK
12 Červenec, 5 Únor

NAŠEPTÁVAC
10 Leden, 22 Říjen, 19 Zář, 8 Leden, 14 Březen

NEPOSLUŠNÝ RODIČ
14 Květen, 3 Prosinec, 28 Červen, 9 Zář, 18 Březen

KŘIVÉ SVĚDECTVÍ
5 Únor, 12 Květen, 21 Srpen, 21 Leden

HÁDAVÝ
2 Duben, 6 Červen

PODVOD
23 Prosinec, 2 Duben

HYPOKRAT
21 Květen, 4 Zář

NEMILOSRDHÝ
5 Květen, 1 Srpen, 15 Listopad, 2 6 Duben, 6 Červenec, 10 Zář

Není nic skrytého, což by nemělo být zjeveno, ani tajného, ješto by nemělo zvedino být. Matouš 10:26





TOTO MŮŽE BÝT TVŮJ ŽIVOT!

Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

2 Epišt. S. Petra 3:9

Samozřejmě že věřím Bibli --
A jsem přesvědčen že jsem ztracen a
jdu do pekelného zatracení -- ale co
musím udělat abych byl spasen?

Učin Pokání! — To znamená změnit
působ svého života - odevzdej svůj
život Kristu, přijmi, že za tebe
zemřel, a miluj ho nade vše, pak se
z tebe stane nové stvoření!

Odpověděl Ježíš: Amen Amen
Pravím tobě, nenarodí - li se kdo
znovu, nemůže viděti království
Božího.

Jan 3:3

Pane, vím že jsem hříšník — kají
se ze svých hříchů vyznávám
Ježíše Krista jako mého spasitele
a Pána!



Pojďtež a poukažme sobě
praví Hospodin: Budou-li
hříchy vaše jako plášť rudý jako
sněh zběleji.

Izaiáš 1:18

Drahy Pane, jaká je Tvoje
dnešní vůle pro mě?



To je ten křesťan o kterém
jsem vám říkal. Ještě jsem u
něho nenašel žádnou závadu.

Pro mne žít znamená být Kristův a umřít znamená zisk.

K Filipenským 1:21

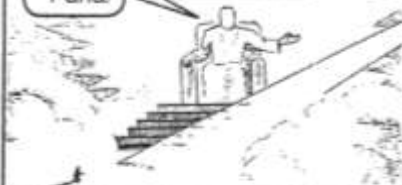
Vezmi moji ruku Pane
Ježíši přicházím
domů!



Drahá jest před očima Hospodi-
novýma smrt svatých jeho.

Žalm 116:15

Dobře vykonáno, dobrý
a věrný služebník ---
vstup do radosti svého
Pána.



Ale jako psáno jest: Čeho oko
nevidalo, ani ucho neslychalo,
ani na srdce lidské nevstoupilo,
co Bůh připravil těm, kteříž jej
milují.

1 Ke Korintským 2:9

BIBLE ŘÍKÁ, ŽE JE POUZE JEDNA CESTA DO NEBE.

Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta i pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne." (Jan 14:6)

NIKDO JINÝ TI NEMŮŽE POMOCI.

"Jeden jest jistě Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš." (I K Timoteovi 2:5)

"Nebo milostí spášení jste skrze víru, ne sami ze sebe, je to dar Boží. Ne ze skutků, aby se někdo nechlubil."

(K Efežským 2:8,9)

CO MUSÍŠ UČINIT:

Modli se k Bohu vlastními slovy:

1. **PRIZNEJ**, že jsi hříšník, a že jedině Pán Ježíš tě může spasit. (K Řimanům 3:23)
2. **UČIN POKÁNÍ**, odvrát se od hříšného života, opusť své staré cesty a oddej se plně Bohu. (čti Lukáš 13:5)

3. **VĚŘ**, že Pán Ježíš Kristus zemřel na kříži, a prolil svou krev aby zaplatil za tvoje hříchy a že vstal z mrtvých. (K Řimanům 10:9)

4. **POŽÁDEJ** Boha, aby tě spasil.

(K Řimanům 10:13)

5. **POŽÁDEJ** Ježíše Krista aby byl Pánem (převzal kontrolu) tvého života.

(K Řimanům 12:1,2)

JESTLI JSI

OPRAVDOVĚ UČINIL JEŽÍŠE SVÉHO

PÁNA (KRÁLE) CHOVEJ SE PODLE TOHO!

1. Čti Bibli každý den, abys lépe poznal Krista.
2. Mluv k Bohu každý den v modlitbě.
3. Najdi pro sebe shromáždění (sbor) kde se vyučuje celé Slovo Boží a je také poslední autoritou ve všech věcech.
4. Uposlechi Kristova příkazu a dej se pokřtít. (Matouš 28:19)



Pro zasmání

Dva malí chlapi byli na návštěvě u prarodičů. Před spaním si klekli vedle postele a modlil se. Mladší bratr říká opravdu silným hlasem: „Modlím se za nové kolo, tablet a Nintendo!“ Další bratr řekl: „Proč tak křičíš své modlitby? Bůh není hluchý!“ A on na to: „Není, ale babička je!“



Dobrácký kněz František šel jednoho dne po ulici a najednou si všimne malého Toníka, jak se snaží dosáhnout na zvonek u domu přes ulici. Toník je malý a zvonek je pro něj příliš vysoko, takže na něj nemůže dosáhnout. Když jej otec František chvilku pozoruje, přejde ulici a míří k malému klukovi. Položí laskavě ruku na Toníkovo rameno a silně stiskne zvonek. Sehne se ke klukovi, shovívavě se na něj usměje a říká: „Tak a co teď, mladý muži?“ „Teď musíme rychle utíkat!“, vykřikne kluk nadšeně.



Malý Ríša přišel domů z náboženství a jeho dědeček se jej hned ptá, co nového studovali. On na to řekl, že nic. Děda se nedá a zkouší to znovu. „Ani jste nestudovali Ježíše?“ Ríša na to. „Ne, ani tam nebyl.“

Ze života farnosti



Poutní mše sv. ve Vracovicích

V kostele sv. Cyrila a Metoděje ve Vracovicích v pátek v 11 h. Nedělní mše svatá nebude!



Mše svaté pro děti

Během letních prázdnin, tj. **od 1. 7. 2013 nebudou mše svaté pro rodiny s dětmi v 11 h.** Další pořad bohoslužeb zůstává beze změny.

Po prázdninách bude mše svatá pro děti v neděli 1. 9. 2013, kdy bude dětem uděleno požehnání do nového školního roku.



Poutě

Neděle 28. července: pout' v Domašíně

Neděle 25. srpna: pout' v Kondraci

Neděle 1. září: pout' a zároveň výročí posvěcení kostela sv. Jiljí ve Vlašimi

Neděle 8. září: pout' k Panně Marii na Loretě – mše svatá jako obvykle v 15 h.



Výročí

V pátek 30. 8. **by se dožil 98 let P. ThDr. Josef Babka**, dlouholetý farář i vikář naší farnosti. Vzpomeňme na něj v modlitbě.



Pomoc při povodních

Římskokatolická farnost Vlašim odeslala Charitě Kralupy nad Vltavou finanční dar ve výši 30 000 Kč. Všem dárcům patří upřímný dík.

Otiskujeme dopis z Charity Kralupy nad Vltavou:

Vážený pane vikáři,

Děkujeme Vám a celé farnosti za poskytnutý dar, kterého si velmi vážíme. Finanční prostředky budou použity pro pomoc konkrétním rodinám v regionu Kralupy nad Vltavou, zvláště rodinám z obce Veltrusy a Ouholice.

S přáním všeho dobrého

BARBORA KOVÁŘOVÁ, FARNÍ CHARITA KRALUPY NAD VLTAVOU



Dětská odpoledne během letních prázdnin

Organizátoři dětských odpolední oznamují, že přes letní prázdniny se páteční dětská odpoledne nebudou konat. Pravidelný program začne probíhat opět od nového školního roku. Zároveň přejeme všem dětem hezké a ve zdraví prožité prázdniny.

ORGANIZÁTOŘI DĚTSKÝCH ODPOLEDNÍ



Nabídka prázdninové výuky

Máte zájem se přes letní prázdniny zdokonalit v jazycích? Chcete se dozvědět nové věci z gramatiky či literatury? Potřebujete připravit na důležitou zkoušku? Neváhejte a přihlaste se do letního jazykového kurzu. Více informací na čísle 736 444 904. Výuka bude probíhat na faře.

Nabízené jazyky: angličtina, čeština.



Hrádecké poutě 2013

Z víry čerpat sílu k životu



I. pout' – neděle 7. července 2013

- 9.00 Zahájení hrádeckých poutí, mši svatou celebruje P. Marek Martiška, MIC
- 11.00 Hlavní mše svatá – celebruje P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář vlašimský
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
- 16.00 Mše svatá – celebruje P. Michal Němeček, biskupský vikář pro pastoreci

II. pout' – neděle 14. července 2013

- 9.00 Mše svatá – celebruje P. Jindřich Zdík Zdeněk Charouz, O. Praem., převor administrátor Želivské kanonie
- 11.00 Hlavní mše svatá, celebruje P. Prokop Siostrzonek, OSB, převor Benediktinského arcipostavství
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
- 16.00 Mše svatá – celebruje P. Ryszard Wojciechowski, MIC, představený česko-slovenského vikariátu

III. pout' – neděle 21. července 2013

- 9.00 Mše svatá – celebruje P. Mgr. Jan Böhm, vojenský kaplan (po mši sv. krátké svědectví z vojenských misií)
- 11.00 Hlavní mše svatá, celebruje kardinál Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský
- 14.30 Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře

16.00 Mše svatá – celebruje P. Jerzy Cimanowski, MIC

Během každé mše svaté je **možnost svátosti smíření**. V roce víry máme možnost na Hrádku získání plnomocných odpustků. Při každé pouti srdečně zveme **k přátelskému posezení u hudby a různých dobrot** na náměstí před kostelem.

Římskokatolická farnost Hrádek u Vlašimi

Hrádek 1, Vlašim, 258 01

Tel.: 317 843 617

E-mail: marianihradek@seznam.cz

<http://www.hradek.speaker.cz/>

Autobus z Vlašimi na Hrádek pojede v neděli **21. 7. 2013**, a to v **8 h** od nádraží se zastávkami u Budvaru, Městského úřadu, u Kozla a Na sídlišti.



Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>